

Kapitlet Rättegångsbalken samt hvad lag och författningar i öfrigt ännu innehålla om särskildt forum för fräsemän och deras vederlikar.“

Stockholm den 17 Januari 1867.

Axel Reutererona.

N:o 32.

Af Herr **Örre**: Om åtgärders vidtagande för motverkande af utvandringar till Amerika.

Bland indirekta förluster, som årligen orsakas fosterlandet, intager folkvandringen till Amerika otvifvelaktigt första rummet så väl genom det mynt, som derigenom drages ur landet, som framförallt genom förlusten af arbetskrafter, hvilka voro för landets egna näringar så väl behöfliga. Möjligen kunde utvandringen ega skäl för sig om de individer, som företaga den, i Amerika ginge ett bättre öde till möte än det, som i Sverige föreligger. Vi veta dock alla, att, med högst få undantag, eger ett motsatt förhållande rum, enär utvandrarne gå den största nöd och brist jemte andra lidanden och försakelser till mötes, utan förmåga att kunna till fäderneslandet återvända. Vi veta också huru begäret att begifva sig till nya verlden uppstår och underhålles, nemligen genom öfverdrifna dels muntliga dels skriftliga, af inbillningen förstörade berättelser från en del redan dit öfverresta och hvilka, i förhållande till flertalet, slagit sig någorlunda ut, under det verkliga sanningen med omsorg döljes, för att först af den bittra erfarenheten förnimmas, då ångren öfver det gjorda steget vanligen kommer för sent. — Sanningsenliga berättelser om verkliga förhållandet torde högst sällan ernås af dem af arbetsklassen, som utvandra, ty utom att sådana för de sednare icke äro att tillgå, drages nogsamnt försorg derom att rigtiga uppgifter omsorgsfullt undanhållas. Till bekräftelse härpå torde förtjena anmärkas, att endast undantagsvis någon så kallad bildad person utvandrar, derest icke brottsliga orsaker dertill föranleda, då deremot årligen tusendetal af den okunnigaste delen bland folket, som är lättast att dertill förleda, beger sig i väg, saknande alla resurser jemväl hvad språkkunskap och geografisk kännedom angår.

Skulle förhållandet emellertid, såsom jag vördsamt förmenar, förtjena att påaktas, så torde ock någon åtgärd böra vidtagas för att bland allmänheten sprida

da kännedom om de bekymmer och lidanden, som vanligen förestå dem, som till Amerika utvandra. Och måne det fördenskill icke skulle ligga inom Riksdagens fog, att för sin del besluta vidtagandet af några eller åtminstone någon så beskaffad varnande åtgärd mot en vidare folkvandring, så att den stora massan af befolkningen, på samma gång den vunne en, så vidt möjligt är, sanningsenlig belysning af de missöden, som i Amerika möta de flesta utvandrare, till motvigt mot de smygande ryktena angående inbillade öfverdrifna fördelar, komme i tillfälle att betänka sig minst tvänne gånger innan något öfveriladt afflyttningsbeslut fattades; anseende jag mig för min del icke vidare kunna afgifva något förslag huru och på hvad sätt den afsedda, af mig härmed vördsamt föreslagna *varningen* borde allmänheten delgifvas än att densamma antingen genom Riksdagens eller Kongl. Maj:ts nådiga försorg kunde flera år å rad införas i almanachan, intagas i de allmännast spridda tidningarne samt inryckas i Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i de särskilda länen utgående allmänna kungörelser, och hvarom Riksdagen, på grund af denna min vördsamma motion, behagade vidare besluta.

Om remiss häraf till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Carl Orre.

N:o 33.

Af Herr **Orre**: Angående underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, om utfärdande af författning rörande indelning och underhåll af s. k. byvägar.

Genom Kongl. Brevet den 17 April 1828 och Kammar-kollegii kungörelse den 9 Maj samma år är väl förordnad huru frågor rörande enskilda utfartsvägar för by, hemman, qvarn eller annan lägenhet eller så kallade byvägar skola i afseende å rätt forum behandlas; men deremot saknas bestämmelse af hvilka sagda vägar böra underhållas, enär Kongl. Resolutionen på Adelns besvär af den 8 Januari 1735 endast talar derom att dylika vägar "skola underhållas af dem, som sig deraf betjena". Det torde vara uppenbart att sistnämnda lagrum, 132 år gammalt, icke leder till det resultat, som dermed afses, nemligen byvägarne upprätthållande, äfvensom att dess bestämmelse, att underhållet bör vidlåda dem, "som af byvägarne